

Nyíracsádi citerások között

Nyíracsád (HBN – H. Cs.) – Mindig jólesik látni és hallani ha egy népzenei együttes nem csak a „menőket” szerepelteti egy-egy fellépés alkalmával, hanem színpadra merik állítani a kezdőket is. A húsz éve tevékenykedő nyíracsádi citeraegyüttes is gyakran három korosztályt vonultat fel.

– Húsz év bizony hosszú idő – mondja Kabály Ferenc nyugdíjas pedagógus, az együttes vezetője. – Ennyi idő alatt körülbelül nyolcvan-száz gyermekkel dolgoztam együtt. Kicsit kezdek fáradni, de az élmények és sikerek mindig új erőt adnak. A csoport alapítói már családanyák és családapák, de szerencsére az élet sok egyéb csábítása mellett még vannak, akik ezt az ősi művészetet választják. Pedig a korábbi évekhez képest jobban leterheltek a gyerekek. A középiskolások csak hét végén érnek rá, ezért a próbáinkat is pénteken este tartjuk. A nyári táborokban aztán igyekszünk mindent behozni, azok az alkalmak segítik elő a továbbhaladást. Szerencsére segít az önkormányzat, a kultúrház és az iskola. Jó lenne megnyerni ismét egy pályázatot is, mert a citeráink előregedtek és újakat kellene venni... Sokféle táj zenéjét játsszuk, nagy szeretettel. Van-

Tavaly a budai várban is szerepeltek

Fotó: Az együttes archívumából

nak kedves csokraink gyermekdalokból, alföldi, dunántúli, hevesi, és erdélyi énekekből, de természetesen helyi gyűjtésűeket is „muzsikálunk”. Kapunk két megyei arany- és három országos ezüstminősítést. Jártunk az erdélyi Küküllőn és csodás volt a finnországi utazás. Igyekszünk tartani a színvonalat, bár valamikori kulturális vezetőszerrepünket átvette a kiváló szintre jutott nyíracsádi népi táncegyüttes. Ők táncoltak már a debreceni virágkarneválon, s jártak Lengyelországban is.

Aztán a fiatalok is ejtenek egy két szót magukról. Oláh Zsuzsa még csak általános iskolás, negyedikes. Táncolt és emellett lett tagja a zenekarnak

is. Simirnyák Erzsi a klasszikus táncot hagyta ott a citeráért. Réz Szabina másik kedves időtöltése a zenélés mellett az énekkari szereplés. A már középiskolás Csoborkó Erika a nehéz erdélyi útról mesél, mikor is a busz műszaki hibája mellett a csúszós, hólepte szempontint is „élvezhették”. Kátóna Ildikó hasonló korú nagdiák a finnek magyarokkal szembeni „jóindulatú kivételezését” emlegeti. Ő ezt tapasztalta akkor, mikor a Botteni-öböl partján, Kokkolában szerepelt. Erikanak és Ildikónak egyébként olyan tervei vannak, hogy zeneművészeti szakiskolába mennek, ahol népzene és klasszikus zenét is tanulnának.